

Poštini Glasnik

Glasilo Udruženja p. t. t. uslužbencev kraljevine Jugoslavije, Dravske sekcije v Ljubljani.

Letnik XI.

V Ljubljani, dne 15. septembra 1931.

18. štev.

Jožko Čampa:

Ureditev našega udruženja v idejnem in tehničnem pogledu.

(Nadaljevanje).

II.

Temeljne osnove tehničnega sestava naše edinstvene organizacije so načrtane v predpisih § 76 zakona o uradnikih. Ti določajo, da sme obstojati za isto stroko in za isto uslužbenko vrsto eno samo udruženje za vso državo, porazdeljeno v banovinske sekcije. Kako je smatrati pojem stroke in uslužbene vrste, o tem se je mnogo pisalo in razpravljalo, ker zakon sam tega ni jasneje preciziral. Za tolmačenje tega pojma je še najbolj merodajna in odločilna splošna tendenca predpisov § 76. Da je to naziranje pravilno, je razvidno iz odredbe g. prometnega ministra, ki je odredil in potrdil za vse pragmatične p. t. t. uslužbenke samo eno udruženje. Ker pa je bila ta odločitev g. ministra izdana po vsej verjetnosti v soglasju z vlado ali pa vsaj v smislu teženj, ki so bile za vlado merodajne pri uvrstitvi § 76. v zakon o uradnikih, je iz tega razvidna jasno tudi tendenca njegovih določb. Videli smo, da je po golih pravnih teorijah mogoče tolmačiti predpise § 76 zakona o uradnikih tudi drugače. Toda če poznamo težnje vlade, ki gredo vsepovsod zavestno za tem, da se izvede v vseh področjih našega narodnega življenja koncentracija sil v duhu popolnega narodnega edinstva in ko vidimo, da se ta načela v vseh pogledih izvajajo konsekventno, bi bilo nelogično, če bi tolmačili § 76 ravno nasprotno tem težnjam. Spričo tega se razlikujejo vsa drugačna tolmačenja zakonskih predpisov v suho in neživljenjsko teoretiziranje.

Naknadno je dobila te dni Dravska sekcija UPU od prometnega ministrstva na neko svojo vlogo še približja tolmačenja, po katerih banovinske sekcije UPU in njihovi pododbori niso samostojne, avtonomne pravne osebe, ampak le upravni organi celotnega in edinstvenega udruženja, za katere pravi to tolmačenje izrečno, da ne morejo imeti svojih pravil, ampak morajo poslovati po skupnih pravilih udruženja. To tolmačenje je važno zaradi imovine, o čemer bo govora v posebnem poglavju.

Na osnovi temeljev, predpisanih z zakonom, so bila sprejeta na izrednem kongresu Saveza pravila našega udruženja, ki pa so začasna in se morajo v smislu določeb čl. 26 izmenjati v 6 mesecih (t. j. do 21. decembra t. l.) z novimi pravili, ker so bila sedanja pravila za vse bivše oblastne organizacije nesprejemljiva. Zato so bila sprejeta le na kompromisni podlagi samo za pol leta in z dodatkom čl. 26., po katerem ostanejo vse sporne in nespremenljive točke v pravilih in suspenso. V šestih mesecih je treba izdelati sporazumno z vsemi banovinskimi sekcijami in centralno upravo nova pravila in rešiti obenem imovinsko vprašanje bivšega Saveza in njegovih oblastnih organizacij, ki so podale na izrednem kongresu Saveza v mesecu juniju t. l. deklaracijo, da prenesejo vso svojo imovino z domovi vred v last udruženja, toda pod pogojem, da prenese tudi bivši Savez vso svojo imovino v last celokupnega udruženja in da bodo vsebovala nova pravila primerne garancije glede ingerence in pravice sodelovanja, odločanja in upravljanja imovine udruženja po banovinskih sekcijah in pododborih. Na podlagi take deklaracije je bil ustvarjen na kongresu kompromisni 6-mesečni provizorij. V dobi tega provizorija ima vrhovna uprava, ki jo tvori 10 članov centralne uprave in predsedniki ter tajniki sedaj postojećih šestih banovinskih sekcij, urediti vsa sporna

vprašanja glede imovine in novih pravil. Srečna rešitev glede imovinske ureditve in izgraditve tehnične in duhovne strukture našega udruženja je odvisna torej sedaj v prvi vrsti od gornje glavne uprave.

Predno pa preidemo k nadaljnjim poglavjem, kjer bomo pokazali, kako si zamišljajo ureditev udruženja banovinske sekcije, moramo zaradi primerjave in pravičnega presojanja obrazložiti na kratko še drugo, nasprotno zamisel o ureditvi udruženja, kakor jo je zasnovalo vodstvo bivšega Saveza in ki je prišla do izraza tudi v sedanjih začasnih pravilih.

Po zasnovi bivšega Saveza odgovarja sicer temeljni sestav udruženja zakonskim predpisom, ter teh ni mogoče obiti, — formalno ne. Tudi ta sestav predvideva edinstveno udruženje z banovinskimi sekcijami in pododbori. Toda razlika je v tem, kako je porazdeljena kompetenca glede upravljanja, soodločanja in uveljavljanja banovinskih sekcij in pododborov, ali z drugimi besedami, članstva v pogledu na imovino, delovanje, politiko in taktiko udruženja. Po tem načrtu bi bile namreč gornje pravice banovinskih sekcij in pododborov zelo neznatne in okrnjene. Inicijativa in ingerenca teh upravnih edinic in članstva na upravljanje udruženja bi bila le pesek v oči. Če sam proporc, po katerem bi se pošiljali delegati na kongrese, je tako tendenciozno določen, da bi članstvo po svojih banovinskih sekcijah na glavnem forumu udruženja, t. j. na kongresu, nikoli ne moglo biti polnoštevilno zastopano, ker je že iz tehničnih, službenih in materialnih razlogov nemogoče, da bi moglo biti vsakih 20 članov zastopanih na kongresu po enem delegatu. Ker pa je dovoljeno tudi direktno zastopstvo na kongresih, bi bilo zaradi tega proporca omogočeno upravi udruženja spraviti na pr. na kongres v Beogradu več svojih pristašev iz Beograda in okolice, nego bi moglo priti iz notranjosti države ostalih delegatov. Da bi spričo tega lahko kongres sklepal, kar bi hotel in kakor bi hotel, in da bi se lahko godile na ta način članstvu v notranjosti države krivice, je menda lahko razumljivo. Inicijativa in težnje članstva bi se na tak način lahko grobo briskirale. Obstajala bi tudi po tem načelu neka glavna uprava, v kateri bi bili zastopani tudi predstavniki banovinskih sekcij. Toda kompetenca te vrhovne uprave bi bila manjša od kompetence centralne uprave. Pa če bi tudi imela kaj kompetence, bi bile banovinske sekcije v manjšini za 4 glasove napram beograjskim članom centralne uprave. Iz izkustev vemo, kaj pomeni to. Sicer pa je svrha sklicanja te glavne uprave po pravilih v glavnem samo ta, da dobe banovinske sekcije štirikrat na leto navodila glede svojega delovanja. To bi bil le nekakšni raport, kjer bi dobivali predstavniki banovinskih sekcij ukore, če bi ne pošiljali centrali točno članarine ali pa če bi poizkušali uveljavljati svojo iniciativo in voljo. Sicer pa ima centralna uprava itak pravico, da sme preveč iniciativne in »nemirne« banovinske uprave kratkomalo suspendirati. Tudi pododbori bi bili samo zaradi lepšega tu, ker je njihova kompetenca po pravilih minimalna.

Najlepše pa je to, da bi bila beograjska sekcija obenem centralna uprava udruženja, ki bi imela po pravilih v rokah vso kompetenco glede upravljanja s celokupno imovino in sploh glede celokupnega upravljanja, delovanja, odločanja in politike udruženja. Tako bi bila torej beograjska sekcija prav za prav edina, ki bi vodila udruženje in zapovedovala

vsem ostalim sekcijam, t. j. vsemu udruženju in ki bi stala vzvišena nad vsemi drugimi organi in člani udruženja. Poleg tega bi bila beograjska sekcija po pravilih za večne čase lastnica vsega premoženja bivšega Saveza in poštini domov v Skoplju, Sarajevu in Novem Sadu. To premoženje bi prejelo udruženje od vodstva bivšega Saveza v »dar« kot zadužbino (legat!). To zadužbino bi upravljal poleg centralne uprave še poseben odbor neznanih ljudi iz vodstva bivšega Saveza. Tako bi imelo udruženje kar dve centralni upravi, ki bi si bili gotovo neprestano v laseh pri vsakem ukrepu, ki bi se nanašal na imovino. Zadužbinski odbor ima pravico nadzorstva nad udruženjem in pravico veta. To se pravi, da bi gospodar udruženja ne bila od članstva izvoljena uprava, ampak neki neznani ljudje iz zadužbinskega odbora, ki bi imeli udruženje vedno v šahu. To bi bilo za udruženje cokla, ki bi zavirala delo udruženja, kakor bi jo bilo volja. Tako bi bili torej delo, politika in vsi ukrepi udruženja čisto odvisni od nekega tujega foruma.

Poleg teh glavnih so sporne še druge, manj važne stvari v zamisli vodstva bivšega Saveza. Mislim, da je brez nadaljnjega razlaganja jasno, da ta zamisel ne more biti sprejemljiva za ljudi, ki žele imeti neodvisno in življenja zmožno udruženje.

III.

Najkočljivejše vprašanje, zaradi katerega se zavlačuje notranja ureditev našega udruženja, in ki je glavni povod raznih nerazporazumljenj in borb, je vprašanje imovine dosedanjega Saveza in njegovih oblastnih organizacij. Zato je potrebno, da smo si glede imovine na jasnem v načelnem vprašanju.

Oblast pozna po zakonih samo fizične ali pa pravne (juridične) osebe. Fizične osebe so posamezni ljudje. Kadar pa se združi več fizičnih oseb v javno (registrirano) korporacijo (društvo, organizacijo itd.), je ta korporacija pravna oseba. Tudi več pravnih oseb (društev) se lahko združi v novo pravno osebo, namreč v zvezo društev. V organizaciji se imenuje taka združitev več pravnih oseb v novo pravno osebo zvezni (federativni) sistem.

Pravni lastnik kakršnekoli imovine more biti samo fizična ali pravna oseba, nikoli pa ne samo en del te osebe. Nazorno bi to takole pojasnili: kmet N. N. je fizična oseba. Na to fizično osebo, na kmeta N. N. je vpisana lastninska pravica do njegovega grunta. Ne more pa se ta lastninska pravica vpisati samo kakemu posameznemu delu ali udu, ki sestavlja to fizično osebo, t. j. kmeta. Ne more biti n. pr. lastnik samo njegova roka ali noga, ker roka ali noga sama zase ne more biti fizična oseba. Enako je pri pravnih osebah. Imovina pravne osebe, t. j. društva, more biti skupna lastnina celokupnega telesa, t. j. vseh tistih članov, ki to delo, t. j. društvo sestavljajo, ne pa samo posameznih članov ali delov tega društva. Če pa je knjižena na posamezne osebe ali člane, ni to pravno več last skupnosti in društva, ampak teh posameznikov, ki se smatrajo v tem odnosu za fizične osebe. Če pa je knjižena na en del članstva tega društva, n. pr. na eno sekcijo ali na en pododbor, mora biti ta del

registriran pri oblastvih kot posebna pravna oseba, t. j. biti mora samostojno, avtonomno telo. Le kadar se združi več pravnih oseb, t. j. več društev v novo pravno osebo, v zvezo društev, ostane tudi pri taki združitvi samostojnost posameznih pravnih oseb, t. j. društev, neokrnjena. Isto tako ostane neokrnjena njih lastninska in posestna pravica, razen če ne odstopijo in kolikor ne odstopijo teh pravic prostovoljno po dogovoru in pogodbi, ki jo tvorijo pravila te zveze.

Zvezni sistem je za organizacije državnih uslužbencev po določbah § 76 zakona o uradnikih nedopusten. Pristojni resortni minister sicer lahko dovoli sodelovanje med posameznimi udruženji, toda nikakor ne v obliki organizacijske ureditve na zveznem sistemu, ampak samo v obliki začasnega ali trajnega sodelovanja (kolaboracije).

Za p. t. t. uslužbenca Kraljevine Jugoslavije (izvzeti iz pogodbeni poštarji) je dovoljena samo ena organizacija. Po izjavah, ki smo jih dobili te dni v našem ministristvu od odločilnih faktorjev, je ta odločitev nepreklicna in zato se varajo vsi, ki begajo p. t. t. uslužbenca z drugačnimi vesmi, obljubami in govoricami. Dobili smo tudi izjavo, da je ta odločitev dobro pretehtana in premišljena ter da so bili merodajni zanj tehtni razlogi. Ta edinstvena organizacija je Udruženje p. t. t. uslužbencev kraljevine Jugoslavije. Po zakonu sme in more obstojati to udruženje kot ena sama pravna oseba. Njegova banovinske sekcije in pododbori niso in ne morejo biti sedaj več samostojne, avtonomne pravne osebe, ampak samo pomožni upravni organi enotne organizacije. S tem je rešeno tudi vprašanje imovine udruženja in njegovih upravnih organov. Vsa imovina, ki se je zatekla v udruženju na dan reorganizacije, t. j. prilagoditve prejšnjih organizacij p. t. t. uslužbencev na predpis § 76 zakona o uradnikih, je skupna last novega udruženja. Pravico do samolastnega razpolaganja z imovino imajo na svojih občnih zborih in skupščinah, toda proti naknadni potrditvi resortnega ministra, samo one organizacije, ki se niso izrekle za prilagoditev, in ki morajo potemtakem likvidirati. Tako je tudi stališče odločilnih faktorjev v ministristvu, ki so predstavnikom banovinskih sekcij, ko so se mudili ob priliki prve seje glavne uprave v Beogradu, svetovali, naj se vprašanje imovine čim prej reši po teh načelih, da ne bo treba oblasti v tem pogledu intervenirati. Z zakonsko ureditvijo ustroja udruženja je torej načelno rešeno tudi vprašanje imovine, posestva in lastninske pravice. Enotno in edinstveno udruženje kot ena sama pravna oseba in zato tudi skupna imovina tega udruženja! O tem ne more biti posledje nobene debate več.

Iz tega sledi, da banovinske sekcije in pododbori odslej ne morejo imeti nikake lastne imovine več, ker niso pravne osebe, saj če bi bile, bi bilo naše udruženje zveza društev (banovinskih sekcij), česar pa zakon ne dopušča.

IV.

Nekaj drugega pa je kompetenca upravljanja z imovino. Udruženje namreč lahko prenese gotove pravice in upravne funkcije z večjo ali manjšo kompetenco na svoje upravne organe, t. j. na banovinske sekcije in pododboje. Lahko odstopi n. pr. banovinskimi sekcijam pravico neomejenega razpolaganja, gospodaranja in upravljanja z vso premično in nepremično imovino udruženja, kolikor se je nahaja in nabira v področju posameznih banovinskih sekcij. S podelitvijo kompetence v pogledu upravljanja in razpolaganja z imovino pa udruženje še ni odstopilo banovinskimi sekcijam pravnih posestnih pravic do te imovine, ker teh pravic, kakor smo že prej slišali, banovinska sekcija kot nepravna oseba sploh imeti ne more.

Če pa je temu tako, da je vsa imovina in vsi dohodki, članarina, gotovina, premičnine in nepremičnine, skupna last udruženja, t. j. vseh njegovih članov, pa naj si bo v katerikoli pokrajini naše države, nastane važno neko drugo vprašanje. To vprašanje je vprašanje kompetence in ingerence vseh članov in vseh pokrajin na upravljanje, gospodarstvo, soodločanje in sodelovanje tako v pogledu materialne strani udruženja kakor tudi v pogledu njegove idejne plati, glede njegove profesionalne politike in taktike ter sploh vsega njegovega udejstvovanja.

To vprašanje je važno zato, ker članstvu in sestavnim enotam udruženja ne more biti vseeno, kako se gospodari z imovino udruženja in z denarjem članstva. Gre zato, ali naj ima članstvo po svojih pododborih in banovinskih sekcijah pravico soodločanja in kontrole, ali naj bo to pridržano samo centralni upravi v Beogradu. Gre zato, ali naj bo članstvo tisti, ki odloča o svoji usodi in o usodi svoje stanovske organizacije in o njenem delu, ali naj odloča o tem samo peščica ljudi v centrali. Gre zato, ali naj bo naša edinstvena organizacija tudi v resnici kulminacija duhovnega edinstva celokupnega p. t. t. oboja, prerez njegove volje, njegovih želja, hotenj in stremljenj, njegove moralne moči in sposobnosti, ali pa naj bo članstvo samo topa in pravna masa, samo raja, ki naj dela to, kar bo odločalo nekaj ljudi v centralni upravi, ki naj izvršuje samo svoje dolžnosti in plačuje članarino, drugo pa naj ji ne bo nič mar. Gre torej za tako ureditev udruženja, da bo vladala v njem popolna enakopravnost vseh članov in edinic v dolžnostih in pravicah, v delu in uživanju dobrin, v odločanju v vseh stvareh, ki se tičejo udruženja, našega stanu in njegove usode.

Tu pa je zamisel o ureditvi udruženja in o kompetenci in ingerenci članstva in sestavnih edinic, kakor si jo je zamislilo vodstvo bivšega saveza, v navzkrižju z zahtevami in interesi članstva in njegovih predstavnikov v banovinskih sekcijah.

Predstavniki banovinskih sekcij zahtevajo v interesu članstva in udruženja, da mora biti tehnična in idejna struktura udruženja tako izvedena, da bo moglo članstvo popolnoma enakopravno in pravično uveljavljati svojo voljo v organizaciji in da bo moglo kontrolirati njeno delo in gospodarstvo.

Predstavniki banovinskih sekcij zahtevajo, da naj bo udruženje porazdeljeno v banovinske sekcije, ki naj bodo na sedežih poštinih direktij in katerih območje naj se krije s teritorijem direktij. Banovinske sekcije naj bodo porazdeljene v pododboje. Vsak pododbor mora imeti vsaj 30 članov. Članstvo pododбора voli direktno upravo pododбора in delegate za skupščino banovinske sekcije. Delegati pododбора (za vsake 10 članov pododбора po en delegat) volijo na skupščini upravo banovinske sekcije in delegate za kongres udruženja. Delegati banovinskih sekcij (za vsake 100 članov banovinske sekcije po en delegat) volijo na kongresu centralno upravo, določajo program in smernice za politiko in taktiko Udruženja, odredajo budžet dohodkov in izdatkov in sploh izvršujejo mandat in voljo članstva v najvišjem forumu udruženja. Da pa bo kontrola nad delovanjem centralne uprave še večja in da bo delovanje udruženja usmerjeno v popolnem zadovoljstvu in zaupanju članstva, naj bi bil postavljen nad centralno upravo še vrhovni forum, t. j. glavna uprava. To glavno upravo naj bi tvorili predsedniki (odnosno pooblaščenici) vseh banovinskih sekcij in predsednik, podpredsednik, tajnik in blagajnik centralne uprave. Glavna uprava naj bi se sestajala k zasedanju vsakega četrta leta. Njej bi bilo pridržano upravljanje z imovino udruženja in določanje smernic za njegovo politiko in taktiko. Glavna uprava bi tudi kontrolirala vsako četr-

letje vse delovanje centralne uprave in banovinskih sekcij, kakor tudi vse blagajniško poslovanje. Delo glavne uprave bi bilo seveda vezano na sklepe in pooblastila kongresa, zlasti v pogledu budžeta. Centralna uprava pa bi bila samo izvršni in administrativni organ, ki bi opravljal svoje posle po navodilih in sklepih glavne uprave.

Kakor nad centralno upravo, naj bi bil tudi nad upravo banovinskih sekcij še nekak vrhovni in nadzorni organ, ki bi ga tvorili vsi predsedniki (odnosno pooblaščenici) pododborov in predsednik, podpredsednik, tajnik in blagajnik banovinske sekcije. Ta organ bi imel pri banovinskih sekcijah isto vlogo in nalogo (samo v manjšem obsegu) kakor pri centralni upravi glavna uprava in bi se isto tako skliceval na zasedanje vsakega četrta leta.

Tak način sestave udruženja nudi dovolj garancije za pravilno in pošteno delo in poslovanje udruženja od najnižje edince pa do najvišje instance. Pri taki sestavi in medsebojni kontroli bi bile nepravilnosti in nepoštenosti v poslovanju z imovino in sploh v vsem delovanju udruženja nemogoče. V taki strukturi je ingerenca in kompetenca članstva iz vseh krajev države enakopravno in pravično izvedena. Vse edince udruženja se uveljavljajo po številu članstva in je zato onemogočeno, da bi prevladovala v udruženju kaka pokrajina ali pa posamezne skupine članstva. V taki strukturi morajo biti za vse člane enake dolžnosti in enake pravice.

S prve seje glavne uprave UPU.

Centralna uprava je sklicala za 29. in 30. avgust t. l. sejo glavne uprave. Po čl. 27. točasnih pravil tvorijo glavno upravo poleg članov centralne uprave tudi vsi predsedniki in tajniki banovinskih sekcij. Kot taki so se seje udeležili: za Vardarsko sekcijo tov. Ratković in Serbedžija, za Drinsko sekcijo tov. Milojević, za Dunavsko sekcijo tov. Mišić in Gustović, za Primorsko sekcijo tov. Cumbelić in Ljubić, za Savsko sekcijo tov. Lalić in Tropan in za Dravsko sekcijo tov. Čampa in Rabić.

Delegati banovinskih sekcij so se sestali deloma na predvečer, deloma tekom drugega dne v nameri, da točno precizirajo smernice in program, ki bi ga naj zastopali na seji glavne uprave. Pretresali so vsa važnejša vprašanja v pogledu imovine organizacij, poštinih domov, bodoče strukture organizacije, razen tega pa še izdelali začasni budžet za sedanjost centralno upravo in določili dnevni red za omenjeno sejo glavne uprave. V svrhu enotnega postopanja in da bi se izognili eventualnim disonancam med delegati na seji, so določili za glavnega referenta tov. Serbedžijo. Sklenili so, da bodo tudi v bodoče vedno tako postopali in da bo za vsako sejo glavne uprave izbran drug poročevalec.

V prostorih zasilnega Poštnega doma v Beogradu so se na dan sklicanja seje zbrali poleg nekaterih članov centralne uprave tudi vsi imenovani delegati sekcij. Zaradi službene zaposlenosti nekaterih članov centralna uprava ni bila polnoštevilno zastopana.

Sejo, ki je trajala 29. avgusta od 19. do 23. ure in se je nadaljevala 30. avgusta od 8. do 13. in od 15. do 20. ure, je otvoril podpredsednik centralne uprave tov. Tima Jovanović. Pozdravil je vse navzoče, zlasti zunanje delegate in izjavil, da se vrši seja v glavnem zato, da se razčisti imovinsko stanje tako bivšega Saveza kakor tudi posameznih banovinskih sekcij, in pa da se ugotovi, ali so in koliko so bivše Oblastne organizacije zadostile sklepom izrednega kongresa glede preobraženja in imovine.

K besedi se je javil tov. Serbedžija, ki je ugovarjal otvoritvi »konference« in pojasnjeval in dokazoval, da je beograjska sekcija kot centralna uprava samo izvršni organ, vse sekcije skupaj pa da tvorijo glavno upravo in da ima samo ta odločati o poteku dela in da zato o kaki konferenci ne more biti govora, temveč da se mora predvsem določiti dnevni red seje.

V debato so posegli vsi navzoči, ki so se končno soglasno zedinili, da se vrši seja glavne uprave z dnevnim redom: 1. imovinsko vprašanje, 2. začasni budžet za sedanjost, 3. skupno glasilo, 4. kongres in pravila in 5. slučajnosti.

Nato je podal tov. Serbedžija v zadevi imovinskega stanja Udruženja sledeče poročilo: »Iz blagajniškega poročila na izrednem kongresu moremo sklepati, da znaša celokupna imovina bivšega Saveza (Beograd, Skoplje, Novi Sad in Sarajevo) 2.880.000 Din. To premoženje je obremenjeno z dolgom 748.000 Din. Dohodki vržejo letno 168.200 Din, izdatki (obresti na posojila in drugi stroški) pa znašajo 121.200 Din.

Poštni dom v Zagrebu je cenjen na 1.500.000 Din, obremenjen pa z dolgom od 1.000.000 Din. Letnih dohodkov ima 125.000 Din, izdatkov pa ca 100.000 Din. Ako prištejemo imovino Poštnega doma v Zagrebu oni bivšega Saveza, vidimo, da znaša celokupna čista imovina Udruženja 2.632.000 Din.

Na kongresu je bilo rešeno, da preide tudi celokupna imovina organizacij v Ljubljani in Splitu z imovino Poštinih domov vred v last Udruženja. Pri tem pa je treba upoštevati, da premoženje Poštinih domov v Ljubljani in Splitu ni last organizacij, temveč da je ta imovina last zadrug, ker so ti domovi osnovani na zadrugi podlagi.

Potrebno je ugotoviti, ali je Udruženje v stanu najeti tolikšno posojilo, da bi se zamogli zgraditi domovi v Beogradu, Ljubljani in Splitu. Ako se pokaže, da je to neizvedljivo, potem naj se zadrugam v Ljubljani in Splitu prepusti, da same zgradijo domove, v njihovih pravilih pa mora biti rečeno, da preidejo domovi, ko bodo gotovi, v last Udruženja.

V zadevi imovine Poštnega doma v Ljubljani je izjavil tov. Čampa tole: »Za druga »Poštni dom« ima okoli 500.000 Din kapitala. Ako more dati Udruženje garancijo, da bo v najkrajšem roku zgradilo Poštni dom v Ljubljani, potem bi zadruga vsekako bila pripravljena likvidirati in predati vso imovino Udruženju. V nasprotnem slučaju pa bo zadruga sama gradila dom, ga odplačala (predvidno v 10 letih) in nato

predala Udruženju. Upoštevati je treba, da Udruženje v Ljubljani ne more biti brez doma, ker članstvo želi in zahteva, da se dom skoro zgradi. Nikdar ni bil cilj ljubljanske organizacije, da bodo domovi ločeni od organizacije, a Zadruga Poštni dom v Ljubljani nima zaupanja v upravo Udruženja, da bi ona v doglednem času zgradila dom v Ljubljani. — In kakor se vidi, bi Udruženje pod sedanjimi razmerami zares ne moglo zgraditi doma niti v 10 letih ne.«

Slično izjavo je za Primorsko sekcijo podal tov. Ljubić.

Na podlagi referata tov. Serbedžije in izjav tov. Čampe in Ljubića se je vnela daljša debata. Glavna uprava je prišla do zaključka, da so vsi domovi nerentabilni in da Udruženje pod sedanjimi razmerami pač ni v položaju, najeti oziroma dobiti večje posojilo za zidanje domov. Zadruga ma v Ljubljani in Splitu se glede zidanja domov prepuščajo proste roke, svetuje se jima pa, naj dobro pretehtata vse okolnosti, preden začeta graditi. Pred začetkom dela pa morata zadrugi Udruženju predložiti načrte, proračune in kalkulacije o rentabilnosti domov. Nato je glavna uprava razpravljala o predaji imovine posameznih sekcij Udruženju v svrhu odplačila nujnih dolgov, ki obremenjujejo dom v Zagrebu in Sarajevu. Sklenila je, da izroči Dravska sekcija kot predujem 50.000 Din za kritje dolga v Sarajevu s klavzulo, ako bodo na prihodnjem kongresu sprejeta nova pravila, v nasprotnem slučaju pa da se mora imenovani znesek pod garancijo vseh članov sedanjih glavne uprave vrniti Dravski sekciji. — Nadalje se je še sklenilo, da so dolžne vse sekcije zapadlo članarino za mesec julij, avgust in september t. l. nakazati Udruženju najkasneje do 10. septembra, zanaprej pa nakazovati redno za vsak mesec nazaj. Prav tako se mora vsa najemnina, ki jo donajajo domovi v Beogradu, Skoplju, Novem Sadu in Sarajevu odvajati Udruženju. Vsa večja popravila na zgradbah se brez predhodnega odobrenja Udruženja ne smejo izvršiti. Denarno poslovanje se ima vršiti po tom poštne hranilnice in zato mora Udruženje takoj otvoriti svoj čekovni račun. Vse sekcije morajo na drugo sejo glavne uprave prinesiti blagajniške knjige, na podlagi katerih se bo zamoglo točno ugotoviti imovinsko stanje posameznih sekcij, a tudi centralna uprava mora predložiti v pregled blagajniške knjige bivšega Saveza.

Pri drugi točki dnevnega reda se je sklenilo reorganizirati pisarno centralne uprave v tem smislu, da se najame dobro izveščana pisarniška moč, ki naj bi opravljala vse administrativne, blagajniške in knjigovodstvene posle. Za pisarniško moč, tajnika in za pisarniške potrebščine se je odobril mesečni znesek 3000 Din.

Vprašanje lista se je rešilo tako, da bo od 1. oktobra t. l. naprej izhajalo skupno glasilo pod naslovom »Poštanski Glasnik Udruženja ptt. službenika Kraljevine Jugoslavije«. List se bo urejeval, upravljal in tiskal v Ljubljani. Izhajal bo dvakrat na mesec. Za vzdrževanje lista mora vsaka sekcija do prihodnjega kongresa prispevati mesečno po 400 Din.

V smislu čl. 27 sedanjih pravil se je sklenilo, da se bo vršila redna skupščina Udruženja na dan 13. decembra t. l. ob 9. uri v Beogradu s sledečim dnevnim redom: 1. poročilo glavne uprave, 2. poročilo blagajne in nadzornega odbora, 3. sprememba pravil, 4. volitev nove uprave in 5. vprašanja in predlogi.

Pred skupščino bo druga seja glavne uprave in zato morajo biti delegati že dne 10. decembra t. l. ob 8. uri v Beogradu. Na tej seji se ima izvesti končna redakcija pravil v smislu načrta pravil Dravske sekcije in na podlagi blagajniških knjig pregledati

celokupno poslovanje posameznih sekcij. Na isti seji se mora izdelati poročilo glavne uprave in ostali elaborat za skupščino.

Pri slučajnostih je seja glavne uprave razpravljala o raznih organizacijskih in strokovnih zadevah, kakor o izdaji članskih izkaznic, prevedbi zvančnikov in služiteljev, ki imajo pogoje za uradniško skupino, o napredovanjih, bolniškem zavarovanju i. t. d. — Izvolil se je tudi odsek, ki ima nalogo sestaviti proglas o delu in programu za prvo številko novega glasila in končno se je izbrala deputacija, ki bi se morala prihodnji dan javiti v avdienco h gosp. ministru in pri tej priliki obiskati g. pomočnika ministra inž. Ratajca in razne referente v ministristvu.

Želja deputacije, posetiti g. ministra, se žal, ni izpolnila. G. minister je bil ta dan namreč toliko zaposlen, da deputacije ni mogel sprejeti. Pač pa je deputacijo sprejel pomočnik ministra g. inž. Ratajc. V enournem razgovoru o vseh važnejših aktualnih vprašanjih je g. pomočnik ministra pokazal polno razumevanja in obljubil, da bo šel organizaciji vsestransko na roko. Deputacija je v ministristvu izvedela, da je prevedba zvančnikov odvisna od uredbe, ki jo ima izdati prosvetni svet o zadevi šolske izobrazbe. Prosvetni svet, ki se shaja le od časa do časa, se to pot sestane sredi oktobra.

V kratkem izide uredba o reorganizaciji prometnega ministristva. S to uredbo bodo odredena tudi zvanja poštinih uslužbencev.

Na ponovno vlogo in intervencije Dravske sekcije v Ljubljani je finančno ministristvo končno pristalo na to, da bodo pogodbeni poštarji v bodoče plačevali uslužbenski davek in ne več pridobninskega davka.

Tako se je prva seja glavne uprave zaključila v največji skladnosti vseh članov uprave. Zato lahko zatrdno pričakujemo, da se bo organizacija Udruženja izvedla tako, da bo zamogla v polni meri izvrševati svoje naloge in tako koristiti stroki, kakor tudi vsem ptt. uslužbencem Kraljevine Jugoslavije.

Upoštevajte prekinjene službe za napredovanje.

(Pri prevajanju na novi zakon o uradnih skupinah in za napredovanje v višje skupine in za periodične poviške onim zvančnikom in služiteljem, ki so bili po določili člana 306 finančnega zakona za leto 1927-28 prevedeni za dnevničarje, upošteval samo čas, prebit od ponovne postavitve za zvančnika ali služitelja, to je od septembra 1928 ali aprila 1930, kakor so pač prišli na vrsto pri postavitvi iz dnevničarja za zvančnika ali služitelja. Za določitev periodičnega poviška se torej ni upoštevala doba, ki so jo prebili pred 1. aprilom 1927 kot zvančniki ali služitelji. Zato so bili vsi taki uslužbenci prevedeni v najnižjo skupino brez periodičnega poviška (v najnižjo plačo 3. skupine zvančnikov ali 2. skupine služiteljev).

Kar pa nima sedanjih uradniških zakon prav nobenega določila, ki bi predpisoval, da se za napredovanje v višje skupine in periodične poviške računa samo čas, prebit neprekinjeno v dotični skupini, se je ponovno pregledala prevedba takih zvančnikov in služiteljev in pripoznal se jim je periodični povišek, ki ustreza celokupni službeni dobi, prebiti v sedanji skupini.

Kako se taka doba računa, podajamo v ilustracijo en primer:

Sedanja zvančnica 3. skupine A. A. je služila kot služitelj 2. skupine od 2. junija 1924 do 8. aprila 1925, kot zvančnik 3. skupine od 9. aprila 1925 do 31. marca 1927, kot dnevničar od 1. aprila 1927 do 25. septem-

KOLINSKA
TVORNICA KOKORJE
LJUBLJANA.

Okusna in zdrava je
Kolinska kava!

bra 1928 in kot zvanik 3. skupine od 26. septembra 1928 naprej neprekinjeno. V roke za napredovanje v višjo skupino (2. skupino zvanikov) in v periodične poviške (§ 253 in 255) se ji računa doba, ki jo je prebila kot zvanik 3. skupine, torej čas od 9. aprila 1925 do 31. marca 1927 in od 26. septembra 1928 do 31. marca 1931 v skupni izmeri 4 let 5 mesecev in 27 dni. Zato se smatra, da je v 3. skupini zvanikov od 4. oktobra 1926, tako da se prevede v 3. skupino zvanikov s plačo 1. periodičnega poviška, ki se računa od 4. oktobra 1929. V 2. periodični povišek 3. skupine zvanikov bo prevedena s 4. oktobrom 1932, če seveda ne bo medtem napredovala v 2. skupino zvanikov, kar bi bilo želeli in kar je tudi ugodneje, kakor pomikati se samo po periodičnih poviških.

Služba, ki jo je prebila kot služitelj, pa se ji kot zvanik po določili § 67 u. z. ne more računati v roke za napredovanje v višje skupine in periodične poviške.

Pri teh popravkih prevedbe bo več zvanikov in služiteljev prevedenih v 1. periodični povišek njihove skupine in jim bo pripadajoča razlika na plačo izplačana od 1. aprila t. l. naprej. Nekateri bodo imeli že kmalu pravico do 2. periodičnega poviška. Zakon je pač nov, prevedba se je izvršila v naglici in zato ni čudno, če so se dogodili neki pogoški. Zadnji zakon je veljal skoro osem let, pa so se skozi vršili popravki prevedbe, izvršene v letu 1924.

Še o osebnih pokojnini.

V štev. 10 letošnjega »Poštne Glasnika« sem napisal članek: »O osebni pokojnini«. V drugem delu tega članka sem v tolmačenju § 123 n. z. navedel par primerov, koliko znaša osebna pokojnina uslužbenec, ki se upokoji v različni službeni dobi in enaki starosti ali v različni starosti in enaki službeni dobi. Pri tem sem tolmačil določilo omenjenega paragrafa tako, da se mora pri določitvi odstotkov vzeti ona postavka, kateri ustrezajo službena leta ali starost, in sicer **najmanjše** od obeh. Do tega rezultata sem prišel potem, ko sem analiziral **negativne** alternativne pogoje § 123.

To tolmačenje zastopam še danes in me prav nič ne moti neznanstveni in neokusni način polemiziranja o tej stvari, kakor si ga je dovolil v »Poštariju« neki »oberjurist«. Mož, najbrž univerze od znotraj videl ni, ker sicer bi lahko vedel, da obstoja o tolmačenju zakonov cela literatura in da je to znanost zase, ki se ji pravi hermenevtika. Tam bi lahko čital, da se je en in isti zakon ali eno in isto določilo tolmačilo deset ali več let tako, nadaljnja leta drugače, potem pa zopet na tretji način ali pa tako kakor prva leta. Ljudje nismo bogovi in tudi pisec »Poštarija« ne priznava primata v tolmačenju. Da se je mož svojega produkta sramoval je dokazal že s tem, da je svoje častljivo ime sramežljivo zamolčal.

Pa namen teh vrstic ni, da bi svoje stališče branil s stvarnimi dejstvi in se spuščal v polemiko z ljudmi, ki uporabljajo vsako stvar, pa naj bo še tako resna in primerna, za osebne otročje zafrakcije. Hotel sem opozoriti čitatelje »Poštne Glasnika« samo na to, da se sedanja praksa našega ministrstva in **glavne kontrole** ne krije z mojim tolmačenjem in da se sedaj odmerja osebna pokojnina po **ugodnejši postavki**. Če so odstotki, ako se upoštevaljo **samo** službena leta — neglede na starost — ugodnejši, se odmeri osebna pokojnina po postavki, kateri ustrezajo službena leta. Če so pa odstotki, ako se upošteva **samo** starost — brez oziroma službena leta — ugodnejši, se vzame postavka, kateri ustreza starost uslužbenca.

Pri sedanji praksi znaša torej osebna pokojnina uslužbenca, ki gre z 31 leti službe v pokoj, ki je 49 let star — 87.80 odst. (50+42

×0.90); torej isti odstotek, kakor ga dobi uslužbenec, ki se upokoji pri starosti 51 let z enako službeno dobo (31 let). Če ima uslužbenec ob upokojitvi 24 let službe, star je pa 51 let, znaša njegova osebna pokojnina 75.20 odst. (50+28×0.90) in če ima 14 let službe, pa je star 43 let, dobi 55.60 odst. (50+0.70×8).

Vzel sem iste primere, kakor sem jih navedel v svojem prvem članku. Kdor ga bo še enkrat pregledal, bo videl, kakšne so razlike pri enem in drugem tolmačenju. Ker je sedanja praksa ugodnejša za državne uslužbenca, želim, da bi kar ostalo pri sedanjem tolmačenju, dokler bo veljal sedanji uradniški zakon.

Jos. Štukelj.

Pristojbina za xpp je previsoka.

Za dostavo brzojavk in telef. pozivnic je določena pristojbina za vsak kilometer izven ožjega dostavnega področja 10 Din. Razen tega imamo še navodilo, naj se v svrhu sigurnosti zahteva vedno polog 100 Din oziroma 200 Din, ako se zdi, da se bo brzojavka ali pozivnica dostavila že v nočnih urah. Praksa uči, da je ta pristojbina za polovico previsoka. — Ne mislim, da je dostavljalec preveč plačan, ampak ljudje takih zneskov ne zmorejo. To je tudi razumljivo. Ako kdo odda v nujnem slučaju (smrtnem) tri brzojavke za kraje, ki so izven ožjega dostavnega okoliša, je treba že samo pologa 300 Din. — Ako je vsak naslovnik od pošte oddaljen 4.5 km, znaša torej celokupna pristojbina okroglo 60 Din za brzojavko. — Takih pristojbin pa običajno ne plača niti boljše situiran odpošiljatelj, kamoli slabše situiran, pač pa si iščeta oba druga pota. In kaj je vzrok, kakor to, da je brzojavni in telefonski promet izven ožjih dostavnih okolišev minimalen. Saj se ne branijo stranke pristojbine 5 Din za poziv, ampak visokih potnin.

Znižana pristojbina za potnino bi bila v interesu strank in prometa. Zveza med deželo in centri bi se ne smela obteževati, temveč olajšati. — Tudi polovična pristojbina za potnino bi še vedno nadkriljevala običajne delavske mezde.

Delovne enote in sistemizacija osebja.

Na podlagi delovnih enot se določa število osebja posameznim uradom. Zato se o delovnih enotah razpravlja na skupščinah naših organizacij. — Sedanji način štetja delovnih enot je zelo enostaven in tudi izkazi niso komplicirani.

Čudno se sliši, ako rečemo, da je sedaj moč pri 2000 enotah na mesec ravno tako zaposlena, kakor prej, ko je bilo predpisano samo 1200 oziroma 1500 enot. — To je razumljivo, ker je število osebja odvisno od enot, je vsak zahteval, da se upošteva oziroma šteje za enote služba, ki po prejšnjih predpisih ni bila nikjer izkazana. To se je sicer priznalo, a povečalo se je število enot. — Na občinih zborih slišimo tudi, da ne more biti merilo enota, ampak krajevne in časovne razmere. Vendar pa bo enota ostala. Treba je samo določiti vrednost posamezne enote. Zato imajo druge napredne države posebne pravilnike, kjer je določena vrednost vsake enote, ki je seveda različna. — Tako je določeno za sprejem prip. pisma tri četrt minute, za kartiranje ena tretjina min., za sortiranje ena tidesetinka min., za sprejem nakaznice 1 ½ min. itd. Za določitev števila pismonoš se ne upošteva samo množina tvari, ampak tudi razmere v okolišju pismonoše, kako visoka in velika je zgradba, ali ima dvigalo ali ne itd. — Kajpada je talko

izkazovanje in preračunavanje v izkazih, ki so zelo obširni, določeno samo za večje urade, kjer je nemogoče na prvi pogled določiti število osebja. Komplicirana je sestava samo prvokrat. Neprecenljiva pa je in neizpodbitna pri vseh poznejših spremembah v prometu in številu osebja. — Posamezne enote se pomnožijo z vrednostjo enote in tako dobimo čas, ki je potreben za dotično službo in obenem, koliko moči je potreba. — Pomniti je treba, da je po mednarodnem dogovoru o osemurnem delavniku, ki je tudi pri nas v veljavi, moč že polno zaposlena, ako je v svoji službi vsako uro 40 minut intenzivno zaposlena. — Preostali čas 20 minut na uro, se računa za lažje delo (pospravljanje, urejevanje). Ker se v naši stroki lahko smatra vsa služba za intenzivno delo, ker se po večini popravki pripomočkov in urejevanje vrši izven uradnih ur, bi bila po tem računu upravičena trditve naših organizacij, da je z ozirom na promet premalo osebja v naši stroki. —

Še bolj važna in nujna bi bila, preden izide zakon o sistemizaciji, uredba o razdelitvi in določitvi dela za posamezne skupine. Uredbe, ki bi točneje določale, katera služba pripada eni ali drugi skupini, in po kateri bi se tudi izvajalo, zaenkrat nimamo, kakor to najdemo drugod, kjer imajo razvrščeno vso službo na posamezne grupe. Pri prvi organizaciji naše stroke l. 1919. se je sprejelo načelo, da se pri pošti uporablja za promet osebje, ki se sedaj razporeja od IX. do V. skupine. Ako bi pri tem ostalo, bi bilo vseeno, katero službo kdo vrši. — Tekom časa se je to spremenilo in pri prometu se uporablja razen navedene skupine tudi osebje, ki se razporeja sedaj od X. do VII. skupine, zvaniki in dnevnica. Kakor hitro pa se uporablja v eni stroki več skupin, ki imajo različne prejemke, je treba razdeliti dela. Plača oziroma skupina se določa v načelu po odgovornosti in delikatnosti službe. Ker pa plače niso enake, ne more biti enaka odgovornost, ker drugače je prikrasjen tisti, ki ima manjšo plačo. — Zato je potrebna uredba, ki bi določala delo za posamezne skupine, katere so navedene v urad. zakonu. Na podlagi take uredbe bi bila tudi lahka določitev števila osebja v posameznih skupinah. Gotovo je, da bo pri prvi sistemizaciji preveč osebja v eni ali drugi skupini, a tukaj bo treba uporabiti splošno metodo, da bo opravljala višja skupina delo nižje skupine, dokler ne pride do izenačenja. Potrebna bi bila vsaj slična uredba o razdelitvi dela, kakor jo ima v našem resoru tehnično osebje.

Z ozirom na geografski položaj naše države, ki tvori zvezo med zapadom in vzhodom ter severom in jugom, je neobhodno potrebna specializacija osebja v vseh centrih posameznih banovin, ker samo tako je mogoče precizno in točno delo v posameznih panogah. — Saj je nemogoče obvladati celokupno pošto, telegrafsko, telefonsko in blagajniško službo. — Izjeme bi bile mogoče v teoriji, nikoli pa v praksi. Kar je v sedanjem času stroja drugod nemogoče, je tudi v naši službi nemogoče. Morda bi bilo dobro, da se že v naših šolah specializira vsak za dve panogi službe. Posebno v aparatni službi je to skoraj neobhodno potrebno, kjer odloča gibčnost, ki jo poseduje v obliki meri samo mladost.

Ali ne bi bila mogoče prikladna v našem resoru enaka razdelitev oziroma specializacija, kakor jo ima železnica? F. Ž.

Podpisujte notranje posojilo
Poštnega doma!

Telegrafski promet in velesejska razstava.

Kakor znano, je na ljubljanskem veleseju mu v okviru tujsko prometne razstave razstavila tudi dravska poštna direkcija razne skice, načrte, stroje in drugo, kar se uporablja v splošnem prometu. Gotovo je, da je najvažnejše prometno sredstvo v današnjem času telefon in telegraf. — Zato smo na razstavi lahko videli razne dele telefona, majhen del avtomatske centrale, morse in hughes aparat v obratu in pa daljnopisni stroj. — Obiskovalci so si z zanimanjem ogledovali funkcijo posameznih aparatov in zahtevali tudi različna pojasnila. Na vsa vprašanja se je lahko odgovorilo zadovoljivo, samo na to vprašanje ne, kako je mogoče, da se brzojavka, ki je oddana za Beograd med 10. in 12. uro, dostavi v Beogradu šele po 18 uri in obratno, kljub temu da odpravi hughes aparat na uro do 100 komadov brzojavk. Trditve, da je kriva zamuda preobilna tvarina, ni hotel nihče razumeti. »Pa si vzemite dva aparata, če ne gre na enam,« smo dobili za odgovor. Da nimamo dovolj osebja, tudi ni hotel nihče verjeti. Pa moj namen ni raziskovati, ali imajo ljudje prav ali ne, hotel pa bi samo pojasniti tako zamudo.

V seziji, to je čas od 1. aprila do 30. sept., je v vsakem večjem tranzitnem uradu, kjer je sedež banske uprave, med 10. in 12. ter 16. in 18. uro naval z loco in tranzitnimi telegrami. Zato je potrebno, da se za ta čas zviša število osebja, da se vzame še ena proga in vključi vsaj za eno uro dopolnil in prav tako popoldne še en aparat. — Za tako kombinacijo pa zopet naša sosedna postaja nima zasedbe in tako imamo ob predaji opoldan in zvečer 60—100 kom. ostanika. — Ker delajo postaje med seboj po serijah, pretečeta 1 in pol do 2 uri, da izdela nova partija ostanek. — Tako nastane torej že pri sprejemni postaji zamuda dve do tri ure. Nič boljše ni pri posredujočih postajah in brzojavke zato ne morejo biti prej dostavljene. Neobhodno bi bilo potrebno, da se izvaia pravilnik in da bi brzojavka ne smela ležati preko ene ure v tranzitnem uradu. Ako se pisma lahko odpravijo ob določenem času in se tudi morajo odpraviti, je to tembolj potrebno za brzojavke, zlasti sedaj, ko še nimamo dovolj telefonskih prog, da bi lahko hitro oskrbeli zahtevane zveze. — Ako bi se dobil popoldne odgovor na dopolne odano brzojavko, bi se tudi trgovina v veliko večji meri posluževala brzojavo. — Dokaz temu je mednarodni telegrafski promet, ki nikakor ni padel v istem razmerju (kakor tuzemski, dasi se telefonske inozemske zveze še dokaj hitro dobe. Vizrok temu je samo večja točnost v odpravi, saj se skoraj neverjetno sliši, da je stranaka oddala ob 14. uri brzojavko za Newyork in da je ob 16.30 uri naslovnik v Newyorku zahteval ponovitev ene besede in da je zahteva oziroma notica bila že ob 17 uri na sprejemni postaji.

Glede na to, ker je točen in brzi telegraf neobhodno potreben za trgovino, tujski promet in za oblasti in pa na to, da so proge in aparati na razpolago, je nujno potrebno, da se poskrbi tudi za dve uri na dan za gostejšo zasedbo, ali pa, da se uvedejo nove direktne zveze med posameznimi centralami.

»Naša Pošta« je prinesla v septembski številki tole vsebino: O desetletnišnji stupanja na presto Nj. V. Kralja. — Pred zakonom o ustroju Ministarstva saobračaja. — Činovniško pitanje. — P. T. škola. — Pre 76 godina. — Naše potrebe. — Pregled: Vesti iz Ministarstva. — Udruženje. — Prvi konkurs u našoj struci. — Za muzej i knjižnice. — Nikola Tesla. — 10 godišnjica smrti M. Draškovića. — Stručne publikacije i vesti. — Nekrolozi. — Odgovori. — Naša poruka. — Revijo priporočamo.

Strokovna posvetovalnica.

Vprašanje: Ali se paketi za vojake, ako so nedostavljivi, tudi odjavljajo ali ne, ozir. ali se brez odjave zapošiljajo? Ali plačajo vojaki ponovno paketno pristojbino?

Odgovor: S paketi, ki so naslovljeni na vojake, se v splošnem v slučaju vračanja ali zapošiljanja postopa tako kakor z vsemi drugimi paketi, za katere je poština plačana. Pravilnik za notranjo poštno službo I. del, čl. 63, točka X pozna glede zapošiljanja samo

eno izjemo, namreč, da se paketi za podčastnike in vojake, pa tudi za častnike vojne mornarice, ki so vkrcani na vojnih ladjah, v slučaju pošiljanja za naslovnikom zaradi spremembe garnizije ali zaradi vojaških vaj ne obremenjujejo s ponovno težno in eventualno tudi vrednostno pristojbino. Samo v tem slučaju torej pošti paketa ni treba odjaviti, temveč ga mora takoj poslati za naslovnikom-vojakom, ne da bi ga obremenila s kakimi pristojbinami.

Naši sestanki.

Dne 6. septembra se je vršil v Dravogradu sestanek članov mežiškega poverjenišstva, ki naj bi bil po programu združen tudi z izletom mariborskega članstva. Žal, da je bil sestanek sklican na neprimeren dan, ker se je namreč isti dan vršilo v Ljubljani odkrivanje spomenika blagopokojnega kralja Petra. Člani mariborskih pošt, ki so bili službe prosti, so jo zato rajši mahnil v Ljubljano, tako da je izlet v Dravograd sploh odpadel. Pa tudi udeležba s pošt poverjenišstva ni bila letos tako velika kakor druga leta, kar se pa da opravičiti s tem, da so bili člani slovenjegraške pošte, torej največje pošte poverjenišstva, zadržani priiti na sestanek.

Na sestanku je poročal podpredsednik tov. Štukelj o situaciji, nastali v udruženju po kongresu in zadnji seji glavne uprave.

Po sestanku je bil izlet v prijazne Trbonje.

Preteklo nedeljo sta se vršila članska sestanka na Bledu in v Dobu pri Domžalah, ki je bil zvezan z izletom ljubljanskega članstva. Oba sestanka sta bila nepričakovano dobro obiskana, tako da je Udruženje z uspehom lahko zelo zadovoljno. Na Bledu je poročal načelnik tiskovnega oddelka tov. Epich, v Dobu pa predsednik tov. Čampa. S tem so letošnji sestanki najbrž zaključeni.

Osebnosti

Premeščeni: iz poštnege tečaja v Beogradu so premeščeni sledeči pripravniki: Dr. Vujčić Vilko na direkcijo, Volkan Alojzij v Celje, Jesih Svetoslav v Kranj, Kukan Jakob v Litijo, Žorž Alojzij na Ljubljano 2, Miklavčič Svetopolk na Maribor 1, Kolbezen Ervin na Maribor 2, Bregant Franc v Novo mesto, Gregorčič Franc in Kovačič Leon v Mursko Soboto in Flašman Ernest v Ptuj. — Zvan. 2. skup. Oblak Mirko od XXXI. ter t. t. sekcije na direkcijo.

Upokojeni: pb. ur. VI. skup. Endlicher Evgenija v Ribnici na Dolenjskem in Tavčar Albina v Novem mestu; zvan. 1. skup. Baucan Andrej

Ustanovljeno 1852

TEOD. KORN

Ljubljana, Poljanska cesta štev. 8
(prej Henrik Korn)

Krovec, stavbni, galanterijski in okrasni klepar. Instalacija vodovodov. Naprava strelodvodov. Kopalniške in klosetne naprave. — Instalacija centralnih kurjav.

Dent. Leop. Šmerkolič
tehničar

prej voditelj ateljeja Zins

Ljubljana VII

Celovška cesta 32/II.

Sprejema

od 8.—12. in od 14.—18.

Telefon štev. 34—48

in Kuljat Ivan na Mariboru 1, Pintar Josip na Bledu 1, Miklavčič Matevž v Ljutomeru in Fojkar Josip v Škofji Loki.

Poroke: Pogodb. pošt. Ožura Anton na Golniku se je poročil z Alojzijo Toporiš.

Iz uredništva.

To številko smo mislili izdati na štirih straneh. Ker se je pa v zadnjem trenutku nabralo več aktualnega gradiva, smo jo izdali na šestih straneh. Zato se je torej nekoliko zakasnila, kar naj nam izvolijo čitatelji oprostiti. Hkrati obveščamo članstvo, da 1. okt. skupno glasilo Udruženja še ne bo izšlo, ker to v tehničnem pogledu še ni izvršljivo.

Uredništvo.

Za družino pokojnega tov. Lazebnyja se je nabralo: Na pošti Ljubljana 1 Din 170.—, na pošti Ljubljana 2 Din 340.—, na pošti Ljubljana 6 Din 30.—, na pošti Maribor 2 Din 420.—, na direkciji pošte Din 140.—, po zbirki tov. Ive Belar Din 50.—; skupaj Din 1150.—. Vsem darovalcem iskrena hvala!

Racionalizacija in uslužbenec. V »Post und Telegraphie« čitamo: V zadnjih letih je prinesla racionalizacija nemške pošte velik finančni uspeh, ki je pa bil brez izjeme v prid poštenu podjetju. Nemška pošta kot kapitalistka najčistejšega kova je izločila osebe iz dobrot in uspehov racionalizacijskega dela, dasi so uslužbenec veliko bolj vpreženi kakor kdaj prej (intenzivitacija). Temu zlu je treba napraviti konec. Nima zmisla in pomena, če uslužbenec izmozgava, zato pa rasejo na drugi strani izdatki za socialno in zdravniško oskrbovanje. Skrajšanje delovne dobe je prvi pogoj, ki bo koristno tako nameščencem kakor tudi upravi.

Velika zaloga tapetniških izdelkov, žime, afrika — solidno - najceneje nudi

Rudolf Sever

Ljubljana, Marijin trg 2.

Drž. uslužbencem tudi na obroke.

Nič
ne ugibajte

kje si boste kupili blago za zimске sukne, modni kangarn in sportni ševijot, volneno blago in pliš za plašče, najnovejši barzum in flanelo za obleke, perilno blago, posteljne garniture, flanelaste in prešite odeje, od navadnih do najfinejših,

ker Vam nudi veliko izbiro

blago prvovrstnih kvalitet in najsolidnejše cene trvdka

A. ŽLENDER

Ljubljana, Mestni trg št. 22

Gg. poštним uradnikom in nameščencem na obroke po istih cenah kakor proti gotovini.

ELITE

Izdelava in prodaja 'damske, moške in deške
KONFEKCIJE na debelo in drobno. Prvo-
vrstno izvrševanje po meri. — Poštarji, nabav-
ljajte potom Gospodarske Zadruga po original-
nih cenah!

D R U Ž B A Z O. Z. LJUBLJANA, Prešernova ulica 9

Največja izbira

vseh vrst modernih čevljev domačega in tuje-
zemskega izdelka najboljših svetovnih znamk ter
dežnih in snežnih čevljev, galoš po najnižjih ce-
nah se dobi v trgovini

A. Žibert

Ljubljana

Prešernova ulica

Nogavice, rokavice, moško perilo, modno
blago, dežnike, vse potrebščine za ši-
vilje, krojače, čevljarje, sedlarje in ta-
petnike

kupite najboljše le pri

JOS. PETELINC

LJUBLJANA,

za vodo, v bližini Prešernovega spomenika

Solidno blago se samo hvali!

O tem se lahko vsakdo prepriča v trgovini

Servat Makotter
Maribor

Velika izbira pohištva, modrocev, zaves i. t. d.

**Pletenine, nogavice,
galanterijo**

nudi po najnižjih cenah

Eksportna hiša „LUNA“
Maribor**Oglejte si**

veliko zalogo manufaktur-
nega blaga, svile, platna,
nogavic i. t. d.

v trgovskem domu

J. Pregrad, Maribor**ELEKTRIČNE
SVETILJKE**

za stanovanja, urade, poslovne lokale, dvo-
rane itd. v veliki izbiri in po zelo solidnih
cenah Vam nudi

ELEKTROINDUSTRIJA

d. d.

Ljubljana, Gosposvetska cesta 13

(Kolizej)

Telefon 2314

THE REX CO.

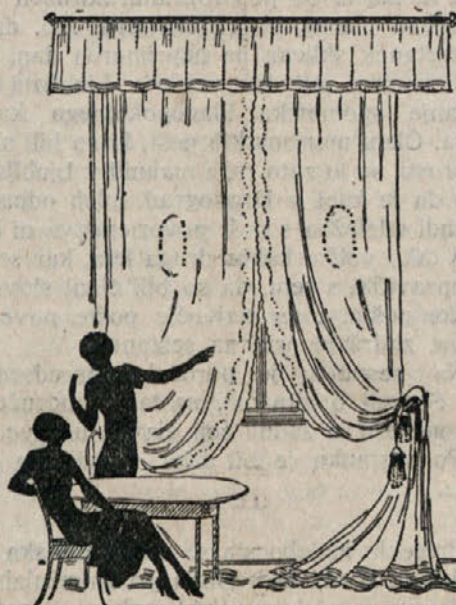
Ljubljana, Gradišče 10

Zagreb, Sajmište br. 56

Telefon št. 268 interurban

Ustanovljeno 1906

Specijalna trgovina prvovrstnih pisalnih in kopir-
nih strojev, razmnoževalnih aparatov in razno-
vrstnih potrebščin Pisalni stroji na obroke

Nabavila sem si te krasne zaves
v specijalnem oddelku trdke

A. & E. SKABERNÈ

LJUBLJANA

KEMIČNA TOVARNA

Dr. A. Kansky

Krekov trg 7.

Telefon 2088.

Fly-Tox, najboljšo francosko sred-
stvo za uničevanje vseh insektov
(mrčesa). — Kisline za konservira-
nje sadja in sodavičarje. — Essence.

Tovarnica dežnikov**L. Mikuš, Ljubljana****Mestni trg 15**

priporoča svojo bogato zalogo
dežnikov in sprehajalnih palic.

**Največjo izbero vsakovrstnega
usnja in čevlarskih potrebščin**

priporoča

Franc Erjavec

Ljubljana, Stari trg št. 11

SNOJ JOS.

manufakturna in modna trgovina

Ljubljana

Prešernova 3

Priporoča svojo veliko zalogo v
moškem in damskem blagu,
veliko izbiro svile v najnovej-
ših vzorcih itd.

*

Poštним uradnikom in nameščencem se
prodaja na obroke.

MERCINA IN DRUG

TRGOVINA S PAPIRJEM NA VELIKO

LJUBLJANA

Kolodvorska ulica št. 8

Glavno zastopstvo in samoprodaja
za Slovenijo vseh izdelkov tovarne
za dokumentni in kartni papir

BRATJE PIATNIK, RADEČE**VELIKA IZBIRA**

sukna ter velika zaloga damskih in mo-
ških črnih in modrih kamgarnov. Zastop-
stvo slovitihi tovarni »Medvedjega platna«
ter bogata izbira Schroll-ovih belih tkanin
v vseh širinah.

Cene nizke!

Postrežba solidna!

Poštni nameščenci uživajo 10 % popusta!

JOS. ULLAGA nasl. J. SZINICZ

manufakturna

MARIBOR, Aleksandrova cesta št. 21

Od dobrega najboljša je

Gritzner-Adleršivalni stroj
in kolo

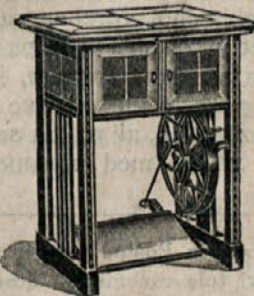
Elegantna izvedba,
najboljši materijal!

Novost! Novo-t!

šivalni stroj
kot

damska pisalna miza

le pri

J. Petelinc - Ljubljana

Telefon interurban 2913

Zmerne cene

**Edini slovenski zavod brez tujega kapitala je
Vzajemna zavarovalnica****V LJUBLJANI,****v lastni palači ob Miklošičevi in Masarykovi cesti.**

SPREJEMA V ZAVAROVANJE:

1. Proti požaru: a) raznovrstne izdelane stavbe kakor tudi stavbe med časom gradbe; b) vse premično blago, mobilije, zvonove in enako; c) poljske pridelke, žito in krmo.
2. Zvonove in steklo proti razpoki in prelomu.
3. Sprejema v življenjskem oddelku zavarovanje na doživetje in smrt, otroške dote, dalje rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah.

Zastopniki v vseh mestih in farah.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Naročnina 24 Din letno. — Oglasi po dogovoru. — Čekovni račun št. 11.834. — Rokopisi naj se pošiljajo ured-
ništvu Pošt. Glasnika v Ljubljani, Pred Prulami 1, reklamacije, oglasi in drugo pa na upravo lista, ravnotam. — Izdaja Udruženje p. t. t.
uslužbencev kraljevine Jugoslavije, Dravska sekcija v Ljubljani (predstavnik Jožko Čampa v Ljubljani). Odgovorni urednik Jožko Čampa v
Ljubljani. — Za Narodno tiskarno Fran Jezeršek v Ljubljani.